

PHƯỢNG TÍM NẮNG HÈ

Ca-Li phượng tím nắng hè
Hình như thiếu vắng tiếng ve bên nhà
Thanh xuân thuở ấy đã qua
Tiếng kê réo rắc âm ba vọng về
Buồn thoi nhẹ vuốt tóc thề
Trời xanh nắng lụa tiếng quê mãi còn
Bô-Sa khác với Sài Gòn
Nhớ thời tuổi ngọc lối mòn Nguyễn Du
Lá me tua tủa gió thu
Nửa đêm về sáng mịt mù hơi sương
Lóc cóc thổ mộ trên đường
Hí vang vó ngựa hồn vương vấn sầu
Trời làm tháng bảy mưa ngâu
Đành thoi lối hẹn dạ sâu đau thương
Giặc vào chạy loạn tha phương
Không lời từ tạ đoạn trường ra khơi
Trầm luân là số kiếp người
Xôn xao nỗi nhớ toi bởi niềm thương
Vườn ai hoa sứ ngát hương
Công viên bóng ngã con đường me cao
Đáy hồ lòng bóng trăng sao
Phút giây hồi tưởng... mà nao cõi lòng!
Xác xao tiếc nuôi mệnh mông
Thời gian thấm thoát chờ trông ngày về
Dòng đời chìm nổi nhiều khê
Bao mùa lá đổ... lời thề chưa tan
Mấy mùa hoa nở, hoa tàn...
Vẫn còn mộng ước riêng mang trong lòng
Sài Gòn xưa rợp phượng hồng...
Ca-Li phượng nở rục trong nắng vàng
Buồn thương loan tỏa không gian
Mơ về cố thổ dạ càng nhớ nhung
Dấu nay xa cách ngàn trùng
Tình nhà tình nước... sâu chung nỗi sầu!

DU' THỊ ĐIỂM BUỒN

www.vietnamvanhien.org